

§ 8. O ile Okręgowy Urząd Ziemiański uzna hipoteczne zabezpieczenie pożyczki za potrzebne, dłużnik obowiązuje się zabezpieczyć pożyczkę na 1 N. Działu IV wykazu hipotecznego należącej do niego nieruchomości w formie aktu jednostronnego na rzecz Skarbu Państwa wraz z 10% kaucją na zabezpieczenie nieuprzywilejowanych procentów i kosztów pod rygorem natychmiastowej wymagalności całej udzielonej pożyczki. O ileby nieruchomość nie miała urządzonej hipoteki, dłużnik obowiązuje się wywołać pierwsiastkową regulację takowej i zabezpieczyć należność Skarbu Państwa w sposób wyżej wskazany pod rygorem wymagalności całkowitej należności z tytułu udzielonej pożyczki.

§ 9. Dla wszystkich sporów, mogących wyniknąć z umowy niniejszej strony uznają wyłączną właściwość Sądu Okręgowego w _____

Załącznik 3 do § 5 rozp. Pr. Gł. Urz.
Ziem. z dnia 30/V 1923 r. poz. 553.
Wzór dla b. zaboru austriackiego.

SKRYPT DŁUŻNY.

§ 1 do § 7 według brzmienia załącznika 2.

§ 8. Dłużnik (imię i nazwisko) _____
ustanawia niniejszem prawo zastawu: a dla sumy mk. _____ (suma wypłaconej pożyczki) wraz z 4% od dnia _____ wypłaty pożyczki) oraz kosztami sądowymi i egzekucyjnymi; b) dla kaucji w sumie marek _____ (dziesięć procent sumy pożyczkowej) dla wszelkich innych kosztów i należności, którym nie służy prawo pierwszeństwa sumy kapitałowej i zezwala, ażeby powyższe prawo zastawu wpisanem zostało w stanie biernym nieruchomości, objętej w. h. 1 _____
ks. gr. gm. kat. _____

§ 9. Dla wszystkich sporów, mogących wyniknąć z umowy niniejszej, strony uznają wyłączną właściwość Sądu rzeczowo właściwego we Lwowie.

554.

Rozporządzenie Ministra Zdrowia Publicznego

z dnia 12 lipca 1923 r.

w przedmiocie taksy aptekarskiej.

Na mocy art. 2 p. 13 zasadniczej ustawy sanitarnej z dnia 19 lipca 1919 r. (Dz. P. P. P. № 63, poz. 371), § 7 austriackiej ustawy aptekarskiej z dnia 18 grudnia 1906 r. (aust. Dz. U. P. z 1907 r. № 5), art. 380 rosyjskiej ustawy lekarskiej (Zbiór praw t. XIII 1905 r.), §§ 78 i 80 niemieckiej ustawy przemysłowej oraz rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 6 marca 1922 r. (Dz. U. R. P. № 21, poz. 169) zarządza się co następuje:

§ 1. Osoby, wymienione w § 1 rozporządzenia Ministra Zdrowia Publicznego, wydanego w porozumieniu z Ministrem b. Dzielnicy Pruskiej z dnia 20 stycznia 1922 r. w przedmiocie wydawania z aptek środków leczniczych oraz określenia ich ceny (Dz.

U. R. P. № 11, poz. 100), mogą za wszystkie środki lecznicze i naczynia pobierać ceny wyższe od cen wyszczególnionych na nie w załączniku do rozporządzenia Ministra Zdrowia Publicznego z dnia 11 lutego z uwzględnieniem rozporządzenia z dnia 10 marca, z dnia 10 kwietnia, z dnia 28 kwietnia i z dnia 1 czerwca 1923 r. (Dz. U. R. P. №№ 23, 30, 45, 52 i 57 poz. 141, 187, 309, 364 i 411) o 100%, oraz za pracę przy recepturze do cen ustanowionych w załączniku do rozporządzenia Ministra Zdrowia Publicznego z dnia 19 stycznia 1923 r. w przedmiocie taksy aptekarskiej (Dz. U. R. P. № 10, poz. 67) mogą doliczać 540%.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia. Jednocześnie traci moc obowiązującą rozporządzenie Ministra Zdrowia Publicznego z dnia 16 czerwca 1923 r. w przedmiocie taksy aptekarskiej (Dz. U. R. P. № 63, poz. 477).

Kierownik Ministerstwa Zdrowia Publicznego: *Bujalski*